

S5 OBALNI

Številka 6, Letnik XII
Junij, 2008

GLASILO RK Piran S59HIJ in
RK Jadran S59CST

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni in odgovorni
urednik: Vili, S56ZTT

Urednik tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Urednik informativnih
prispevkov: Valter, S51VI

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NKI

Tehnični urednik in
prelom strani:
Agar, S56RGA

<http://fpp.hamradio.si/s5obalni/>

stran ureja :
Anka, S57ONE

Novička za Obalni: Tudi znanstveniki so presenečeni na tako dolgim mirovanjem sonca, kakršnega že dolgo dolgo ni bilo. Znan je slučaj 50 letnega mirovanja nekje okoli 1600. leta ali prej, ko je mirovalo kar 50 let! Upajmo da tokrat ne bo tako dolgo - ker je bilo takrat tudi zelo hladno obdobje na zemlji! Hi!

Vlado/S57KV

Ena zgodba v razvedrilo

Dear Ms. Jones
Patsy Insurance Co.
Wata'ohoh, HI 96999-0101

Pišem vam v odgovor na vašo zahtevo za dodatnimi informacijami glede rubrike 3 Poročila o nesreči, ki sem vam ga poslal 1. aprila 2008. Kot vzrok nesreče sem navedel "slabo planiranje". V vašem dopisu pravite, naj bi vzrok pojasnil podrobneje. Verjamem, da bo spodnji opis dogodka zadostoval.

Sem radioamater in na dan nesreče sem delal sam na vrhu mojega novega 24 m visokega antenskega stolpa. Ko sem z delom zaključil, sem ugotovil, da sem med nekaj vzponi na vrh stolpa prinesel okrog 150 kg raznega orodja in rezervnih delov. Namesto, da bi znosil sedaj nepotrebno orodje in dele s stolpa ročno, sem sklenil, da jih spustim na tla v sodčku, privezanim na vrv, speljano na škripec na vrhu stolpa.

Vrv sem varno ovil okrog ene od nog stolpa malce nad temeljem ter se vrnil na vrh stolpa ter natovoril orodje in ostale dele v sodček. Nato sem se vrnil na tla ter vrv odvezal in jo čvrsto držal, da bi varno in počasi spustil 150 kilogramski orodja na tla.

Kot boste videli v rubriki 11 Poročila o nesreči, tehtam le 55 kilogramov. Presenečen, ker me je vrv sunkovito dvignila v zrak, sem izgubil prisotnost duha in vrv pozabil spustiti iz rok.

Ni potrebno omenjati, da me je kvišku vleklo zelo hitro. Na približno 12m višine sem se srečal s sodčkom ki se je spuščal na drugem koncu vrv. To pojasnjuje frakturo lobanje in zlomljeno ključnico. Le nekoliko upočasnjeno se je dviganje ob stolpu še nadaljevalo in se ni ustavilo, dokler se moji prsti, s katerimi sem se oklepal vrv, niso do tretjega člena globoko zabili v škripec. Kljub hudim bolečinam na srečo sedaj nisem izgubil prisotnosti duha in sem se še naprej čvrsto oklepal vrv. Približno v tem času je sodček z orodjem treščil ob tla in dno sodčka se je utrgalo. Sodček, razbremenjen tovora, je sedaj tehtal le 10 kilogramov. Ponovno vas spominjam na mojo težo, navedeno v 11. rubriki Poročila.

Kot si lahko zamislite, je pričelo hitro spuščanje vzdolž antenskega stolpa. Na 12 m višine sem srečal sodček, ki se je dvigal. To je povzročilo zdrobljene gležnje in odrgnine po nogah in spodnjem delu telesa.

Udarec v sodček je upočasnil moj padec na kup orodja, tako, da je na srečo prišlo le do poškodbe treh križnih vretenc. Žal pa moram povedati, da sem medtem, ko sem v bolečinah ležal na orodju, nesposaben, da vstanem, ter opazoval sodček 24 metrov nad menoj, zopet izgubil prisotnost duha in vrv izpustil...

S spoštovanjem,

John Onion

Prevedel Mirko, S57AD

Pomaladni Field day 2008

Zbrali so se pred piranskim klubom. Pravim zbrali, ker sem jaz delal. Vedel sem, da se dogaja, ker sem dobil nekaj telefonskih klicev. Vsebina prvega klica je bila približno takšna: "Vili, a ti vzamemo tudi VHF postajo?", vsebina drugih klicev je bil seznam stvari, ki so ostale v klubu in bi morale biti na Poljanah. Na Poljanah, na parceli očeta Aleša S56LPY, so se stvari že dogajale. Agregat je bil že postavljen in seveda poganjal hladilnik. Potem je prišel Andrej, S57RW s šotorom, še enim agregatom, mizico, klopmi. Malo kasneje smo ga že postavliali, šotor namreč. In gledali proti vzhodu, kjer so se nabirali nevihtni oblaki. "Po navadi dež prihaja z zahoda." sem pomislil. Začeli smo postavljati stolp za Yagi anteno, ki je že sestavljena ležala v travi. Ko smo jo postavili, smo se lotili postavljanja tudi stolpa za žične antene. Vmes smo z ročno postajo preko repetitorja Marsellu S52ID, naročali stvari, ki smo jih pozabili. Ko smo preverili, če vse dela, smo vse skupaj izklopili. Že so treskale strele okrog nas. Pač se je zgodila ena netipična nevihta, če gledamo iz katere smeri je prišla. Mi smo se stiskali v vojaškem šotoru in agregat je lepo brnel, tako smo imeli vsaj luči. Ko se je dež polegel, štiri ure kasneje, sem šel v avto, da bom oddremal kakšno kitico. Ker me je zeblo sem šel kar domov spat. In sem videl luno, vsaj oblaki so se raztrgali. Doma sem si sezul nogavice in me je nehalo zebsti.

Ko sem drugi dan prišel na Poljane, je bilo prvo kar sem videl, otroški direndaj. Pred zidanico je bila napol narejena greznica. Kljub izrecni prepovedi staršev so se otroci vsi zbirali ravno tam okrog. Po nekaj besedah, so se otroci preselili na varnejše kraje. Ko sem prišel do šotorja se je piknik ~~revno~~ dobro začel. Popili smo kavico. Pravzaprav

je FT-817 poganjala baterija in agregat je poganjal računalnik za log. In Marsell je komentiral "Ma kaj to je QRP? Vsakega ko pokličem pride takoj nazaj!" Delali so celo noč tako, da se je nabralo lepo število zvez. Kar mi je takoj skočilo v oči je to, da so delali na vseh bandih. To se na contestih še ni zgodilo. No ja če se pojavijo pegice bo to vedno bolj pogost pojav. Malo smo pojedli in se lotili postavljati stolp za 2m. Na 2 metrih so bili dobri pogoji. Do konca tekmovanja (to je v nekaj urah) smo naredili 26 zvez. Dan je bil lep in kmalu je bilo v šotoru tako vroče, da smo odprli eno stranico. Toliko v kontrast prejšnjemu dnevnu. Tako je FD del šel naprej in zabavni del ravno tako v velikem šotoru. Proti koncu tekmovanja so se spet prikazali oblaki na tisti strani kot včeraj, ampak smo tokrat, bogatejši za včerajšnjo izkušnjo, šotor podrli, da ga ne bi mokrega pakirali nazaj v transportne torbe. Nad postajo je tako ostal le senčnik. Tokrat pa so se nam oblaki nekako ognili. Po koncu tekmovanja smo vse lepo pospravili in odpeljali v klub. Kar me je vedno presenetilo pri teh klubskih dejavnostih je to, kako hitro se to postavi in na koncu pospravi. Dejansko izgleda

kot, da to vadimo dosti pogosteje kot trikrat na leto. Ko smo v klubu pospravili opremo, smo si privoščili pivo in si izmenjali vtise. Na splošno smo se zmenili še za Lighthouse weekend in jesenski Field day. Tako se slišimo na bandu še večkrat letos.

Za postajo so letos delali: Andrej S57RW, Vanja S59AV, Jure S57XX, Valter S51VI, Matjaž S53AU, Boris S57LO, Marsell S52ID, Robi S57OWA, Stane S57RO, Rok (takrat še UNLIS) in Alen S56C.

73' De Vili S56ZTT

